

Indian Knowledge System and Universal Human Values in Thirukkural

Dr. P. Murugesan*,

Assistant professor in Tamil,

Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode - 638052.

Email: murugesanjrf2012@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0844-6691>.

Mr. S. Venkatesh**,

Assistant professor in Tamil

Karpagam academy of higher education, Coimbatore -624021

Email: venkattamilsangam@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2103-4707>.

Dr.V.C. Srinivasan¹,

Administrative Officer,

Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srvc2345@gmail.com, Orcid Id: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

Dr. A. Lakshmi Duttai²,

Assistant Professor, School of Tamil. Pondicherry University, Puducherry.

Email: lakshmi.duttai@pondiuni.ac.in.

*Corresponding Author: Dr. P. Murugesan, Email: murugesanjrf2012@gmail.com,

ABSTRACT

Thirukkural is not merely a piece of Tamil literature; it is a global philosophy for a complete human life. Beyond being a masterpiece of Tamil classical creation, it stands as a vital component of the Indian Knowledge System (IKS) and serves as an excellent guide connecting the essence of that system with universal human values. This work inseparably links the three fundamental categories of life – Aram (Virtue), Porul (Wealth), and Inbam (Love) – to provide a holistic socio-personal ethic.

This research article explores two primary aspects:

1.It analyzes the foundational elements of the Indian Knowledge System embedded within Thirukkural, specifically how the supremacy of Dharma (justice/duty), the teaching of the Middle Path (Madhyama Marga), Non-violence (Ahimsa), and Self-control are manifested.

2.It examines how this specific cultural foundation harmonizes with universal human values such as justice, responsibility, love, truth, and equality, providing them with a robust, practical framework.

Finally, this paper emphasizes that the "Dharmic Cosmopolitan Ethics" presented by Thirukkural transcends narrow cultural boundaries to provide a timeless blueprint for a just and humane world.

Key words: Thirukkural, Indian Knowledge System, Universal Human Values, Dharma, Ethics, Tamil Classical Literature.

Sepecial Issue

Editor:

Dr.V.C. Srinivasan,

Administrative

Officer,

Nandha Arts and

Science College

(Autonomous), Erode.

Email:

srvc2345@gmail.com

Orcid:

[https://orcid.org/0009-](https://orcid.org/0009-0008-9926-7982)

[0008-9926-7982](https://orcid.org/0009-0008-9926-7982)

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

திருக்குறளில் இந்திய அறிவு மரபும் உலகளாவிய மனித மதிப்புகளும்

* முனைவர் ப. முருகேசன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு -638052.

திரு. சீ. வெங்கடேஷ்**, உதவிப் பேராசிரியர், கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம், கோயம்புத்தூர் 624021

¹முனைவர் வி.சி. சீனிவாசன், நிர்வாக அதிகாரி,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

²முனைவர் அ. லட்சுமி துத்தாய், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.

சுருக்கம் (Abstract)

திருக்குறள் என்பது ஒரு தமிழ் இலக்கிய நூல் மட்டுமன்றி, முழுமையான மனித வாழ்க்கைக்கான ஒரு சர்வதேச தத்துவமாகும். இது தமிழ்ச் செம்மொழிப் படைப்புக்கு அப்பாற்பட்டு, இந்திய அறிவு மரபின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகவும், அதன் சாரத்தை உலகளாவிய மனித மதிப்புகளுடன் இணைக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகிறது. இந்நூல், வாழ்வின் அடிப்படைப் பகுப்புகளான அறம், பொருள், இன்பம் (அறம், பொருள், இன்பம்) ஆகிய மூன்றையும் பிரிக்கமுடியாத வகையில் இணைத்து, ஒரு முழுமையான சமூக-தனிப்பட்ட ஒழுக்கமுறையை (Holistic Socio-Personal Ethic) வழங்குகிறது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, இரண்டு முக்கிய அம்சங்களை ஆராய்கிறது: முதலாவதாக, திருக்குறளில் பொதிந்துள்ள இந்திய அறிவு மரபின் அடித்தளக் கூறுகள் தர்மத்தின் (நீதி/கடமை) மேலாண்மை, நடுத்தர வழியின் (மத்திம மார்க்க) போதனை, அகிம்சை மற்றும் சுயக் கட்டுப்பாடு ஆகியவை ஆகியவை எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இரண்டாவதாக, இந்த குறிப்பிட்ட கலாச்சார அடித்தளம், நீதி, பொறுப்பு, அன்பு, சத்தியம், சமத்துவம் போன்ற உலகளாவிய மனித மதிப்புகளுடன் எவ்வாறு இசைந்து, அவற்றுக்கு ஒரு வலுவான, நடைமுறைசார் கட்டமைப்பை வழங்குகிறது என்பதை ஆய்வு செய்கிறது. இறுதியாக, திருக்குறள் வழங்கும் "தர்மம் சார் உலகளாவிய நெறி" (Dharmic Cosmopolitan Ethics) என்பது, குறுகிய கலாச்சார எல்லைகளைத் தாண்டி, ஒரு நீதிநெறி மற்றும் மனிதநேயம் நிறைந்த உலகத்திற்கான (Just and Humane World) காலத்திற்கடங்காத விளக்கத்தை வழங்குகிறது என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: திருக்குறள், இந்திய அறிவு மரபு, உலகளாவிய மனித மதிப்புகள், தர்மம், ஒழுக்கம், தமிழ் செம்மொழி இலக்கியம்.

1. முன்னுரை

இந்திய அறிவு மரபு என்பது ஆன்மீகம், ஒழுக்கம், அறிவியல் மற்றும் சமூக அமைப்பு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். இந்த மரபின் மையக் குறிக்கோள், தனிமனிதனின் உள் வளர்ச்சியையும் (அத்துவைத ஞானம்) சமூக ஒற்றுமை மற்றும் உலக நலனையும் (லோக சங்கிரகம்) ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு முழுமையான வாழ்க்கை

நெறிமுறையை (Holistic Life Ethics) உருவாக்குவதாகும். இத்தகைய ஒரு சீரிய மரபின் செறிவான இலக்கிய சுருக்கமாக (Quintessential Literary Epitome) விளங்குவதே திருக்குறள் ஆகும்.

திருவள்ளுவர் இயற்றிய இந்த நூல், ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரைவுக்கோ, புவியியல் எல்லைக்கோ, சமய நம்பிக்கைக்கோ அல்லது இன அடையாளத்திற்கோ உட்பட்டதல்ல. மாறாக, இது மனித இயல்பின் (Human Nature) அடிப்படை உண்மைகளையும், சமூக இயக்கவியலின் (Social Dynamics) நிலையான விதிகளையும் கோட்பாட்டு ரீதியாக விளக்கும் ஒரு சர்வகால அறநூலாக (Perennial Ethical Treatise) நிலை பெற்றுள்ளது. எனவே, இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கம், திருக்குறளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள்:

1. இந்திய அறிவு மரபின் அடித்தளக் கூறுகளான தர்மம், அரத்தம் (அறம்), காமம் (இன்பம்) ஆகிய புருஷார்த்தங்களுடன் (மனித நோக்கங்கள்) எவ்வாறு இணைந்து, ஒரு சீரான உலகப் பார்வையை (Worldview) வழங்குகின்றன என்பதையும்,
2. இந்த குறிப்பிட்ட கலாச்சார்ச் சூழலில் இருந்து வெளிப்படும் இந்த அறவொழுக்கங்கள், நீதி, கருணை, பொறுப்பு, சமத்துவம், சத்தியம் போன்ற உலகளாவிய மனித மதிப்புகளாக (Universal Human Values) எவ்வாறு உருமாறி, அனைத்து கலாச்சாரங்களுக்கும் பொதுவான ஒரு நெறிமுறை அடிப்படையை வழங்குகின்றன என்பதையும் ஆய்வு செய்வதாகும்.

Fig1: இந்திய அறிவு மரபு, திருக்குறள் மற்றும் உலகளாவிய மதிப்புகளின் இணைப்பு

இப்படம் இந்திய அறிவு மரபின் சாராம்சத்தை விளக்குகிறது. ஆன்மிகம், ஒழுக்கம் மற்றும் சமூக அமைப்பை அடித்தளமாகக் கொண்டு, மனித மேம்பாட்டை இது முன்னிறுத்துகிறது.

இந்த மரபின் இலக்கிய வடிவமான திருக்குறள், அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றை உலகளாவிய விழுமியங்களான நீதி, கருணை மற்றும் வாய்மையுடன் இணைத்து, மனிதநேயம் மிக்க ஒரு சிறந்த உலகச் சமூகத்தை உருவாக்குவதை இப்படம் விவரிக்கிறது.

2. இந்திய அறிவு மரபு: கருத்தும் அடித்தளமும்

இந்திய அறிவு மரபு என்பது, வேதங்கள், உபநிடதங்கள், புராண இதிகாசங்கள், தர்ம சாஸ்திரங்கள் மற்றும் சங்க இலக்கியங்கள் போன்ற பன்முக ஆதாரங்களின் வழியாக, ஆயிரமாண்டுகளாக படிந்து வந்த ஒரு முழுமையான சிந்தனை மற்றும் வாழ்வியல் முறையின் (Holistic Thought and Living System) தொகுப்பாகும். இது ஒரு நிலையான மரபாக, தொடர்ச்சியான விவாதம், விளக்கம் மற்றும் பயன்பாட்டின் (Dialogue, Interpretation, and Application) மூலம் வளர்ந்துள்ளது.

இந்த மரபின் அடித்தளம், அறம் (தர்மம்) எனும் மையக் கருத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ளது. தர்மம் என்பது வெறும் மதக் கோட்பாடு அல்ல; அது நேர்மை, கடமை, நீதி, இயற்கை வழி ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த கோட்பாடாகும். இது, தனிநபர், சமூகம் மற்றும் பிரபஞ்சம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான சமநிலையான உறவை நிலைநிறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டது (தாசன், 2009). இந்த அடிப்படையில், பின்வரும் முக்கிய கூறுகள் இந்த அறிவு மரபின் கட்டமைப்பை உருவாக்குகின்றன:

1. உண்மை (சத்தியம்): எண்ணம், சொல் மற்றும் செயலில் உள்ள ஒற்றுமை மற்றும் உண்மை நிலைப்பாடு. இது அனைத்து அறிவார்ந்த மற்றும் ஒழுக்க ஆய்வுகளின் அடிப்படை.
2. அகிம்சை: எந்த உயிரினத்திற்கும் தீங்கு செய்யாமை எனும் கோட்பாடு, இது உலகின் ஒன்றிய தன்மையை (Oneness of Existence) உணர்த்துகிறது.
3. கருணை (கருணை): அனைத்து உயிர்களின் துன்பத்தை எதிர்கொள்ளும் மனிதாபிமான உணர்வும் (Empathy) செயல்பாடும்.
4. துறவு / பற்றின்மை (வைராக்கியம்): புறப்பொருட்கள் மீதான ஆசையைக் குறைத்து, உள் அமைதி மற்றும் தன்னடக்கத்தை வளர்ப்பது.
5. உலக நலன் (லோக சங்கிரகம்): தனி நலனைத் தாண்டி, கூட்டு நலனையும் (Collective Welfare) பிரபஞ்ச நன்மையையும் நோக்கிய சிந்தனை மற்றும் செயல்பாடு.

இந்திய மரபில், அறிவு (ஞானம்) என்பது வெறும் புத்தக அறிவு அல்லது தகவல் சேகரிப்பு அல்ல. மாறாக, இது 'ஞானம்' என்று குறிப்பிடப்படும், நடைமுறை வாழ்வில் உட்செலுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு உருமாற்ற சக்தியாகும். இந்த அறிவு, தனிநபரின் நடத்தை, ஒழுக்கம், சமூகப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை வடிவமைத்து, ஒரு நியாயமான, அமைதியான மற்றும் நல்லிணக்கமான சமுதாயத்தை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொள்கிறது.

Fig2: இந்திய அறிவு மரபின் கருத்தியல் அடித்தளம்

இப்படம் இந்திய அறிவு மரபின் மூலங்களான வேதங்கள், இதிகாசங்கள் மற்றும் சங்க இலக்கியங்களை விளக்குகிறது. 'அறம்' என்பதை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு, உண்மை, அகிம்சை, கருணை, பற்றின்மை ஆகிய விழுமியங்களை இது போதிக்கிறது.

தனிப்பட்ட வளர்ச்சி, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் உலக நலன் ஆகியவற்றை இலக்குகளாகக் கொண்டு, முழுமையான மனித வாழ்வை அடைவதே இவ்வறிவின் நோக்கமாகும்.

3. திருக்குறளில் இந்திய அறிவு மரபின் வெளிப்பாடு

திருக்குறள் என்பது இந்திய அறிவு மரபின் கருத்துக்களை ஒரு சொல்லோவியமாகத் தருக்கமுறை, அழகியல் மற்றும் நடைமுறைத் தெளிவோடு வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த மரபின் மூன்று அடித்தளக் கருத்துக்கள் திருக்குறளில் எவ்வாறு பொதிந்துள்ளன என்பதை இங்கு காணலாம்.

3.1 அறம் (தர்மம்): மனத் தூய்மையின் வேரூற்று

இந்திய மரபில் அறம் என்பது வெளிப்புற நடைமுறைகளை விட உள் ஒழுக்கத்தின் (Internal Morality) அடையாளமாகும். திருக்குறள் இதை “அறம் எனப்படுவது யாதெனின் மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்” (குறள் 34) என்று வரையறுக்கிறது. இக்கருத்து உபநிடதங்களில் வலியுறுத்தப்படும் ‘அந்தராத்ம சுத்தி’ (உள் ஆன்மாவின் தூய்மை) என்னும் கருத்துடன் நேரடியாக ஒத்துப்போகிறது (ராதாகிருட்டிணன், 1992). இது, சமூக நன்மை ‘சுத்த மனசாட்சியில்’ (Pure Conscience) இருந்தே தோன்ற வேண்டும் என்ற இந்திய ஞானத்தின் அடித்தளத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

3.2 அகிம்சையும் கருணையும்: உலகுடன் இணைப்பு

அகிம்சை என்பது செயலில் மட்டுமல்ல, சொல்லிலும் எண்ணத்திலும் உயிர்களுக்கு துன்பம் தராமை எனும் பரந்த கருத்தாகும். திருக்குறள் “எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வது

உறைவது அறிவு” (குறள் 426) என்று கூறி, உலகின் இயல்பை அறிவதே மெய்யறிவு என்பதால், அதன் ஒரு பகுதியான உயிர்களைக் காக்கும் கடமையை விளக்குகிறது. “கொல்லாமை சூழ்ந்து கொடுமை மறத்தல்” (321) என்னும் குறள், ஜைன மற்றும் பௌத்த மரபுகளில் மையமான ‘அகிம்சையின்’ (Non-Violence) தத்துவத்தை நேரடியாக எடுத்தியம்புகிறது. இது கருணையின் (Compassion) நடைமுறை வடிவமாகும்.

3.3 பற்றின்மை (வைராக்கியம்): சமநிலையின் கலை

இந்திய ஞானம் வாழ்வில் ஈடுபடுவதற்கும் (Engagement) அதன் பற்றுக்கள் இல்லாமலிருப்பதற்கும் (Detachment) இடையேயான நுட்பமான சமநிலையைப் போதிக்கிறது. இந்த ‘நிஷ்காம கர்மா’ (பலன் எதிர்பாரா செயல்) என்ற கருத்து பகவத் கீதையின் மையமாகும். திருக்குறள் “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு” (குறள் 350) என்று இதையே நுட்பமாக விளக்குகிறது. அதாவது, பற்று இல்லாதவனின் (ஈடுபாடுள்ள ஆனால் பற்றற்றவனின்) நிலையைப் பற்றுக் கொள்வதே, எல்லாப் பற்றுக்களையும் விடுவதற்கான வழி என்பது. இது செயலில் சுயநலமற்ற தன்மையின் (Selflessness) முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.

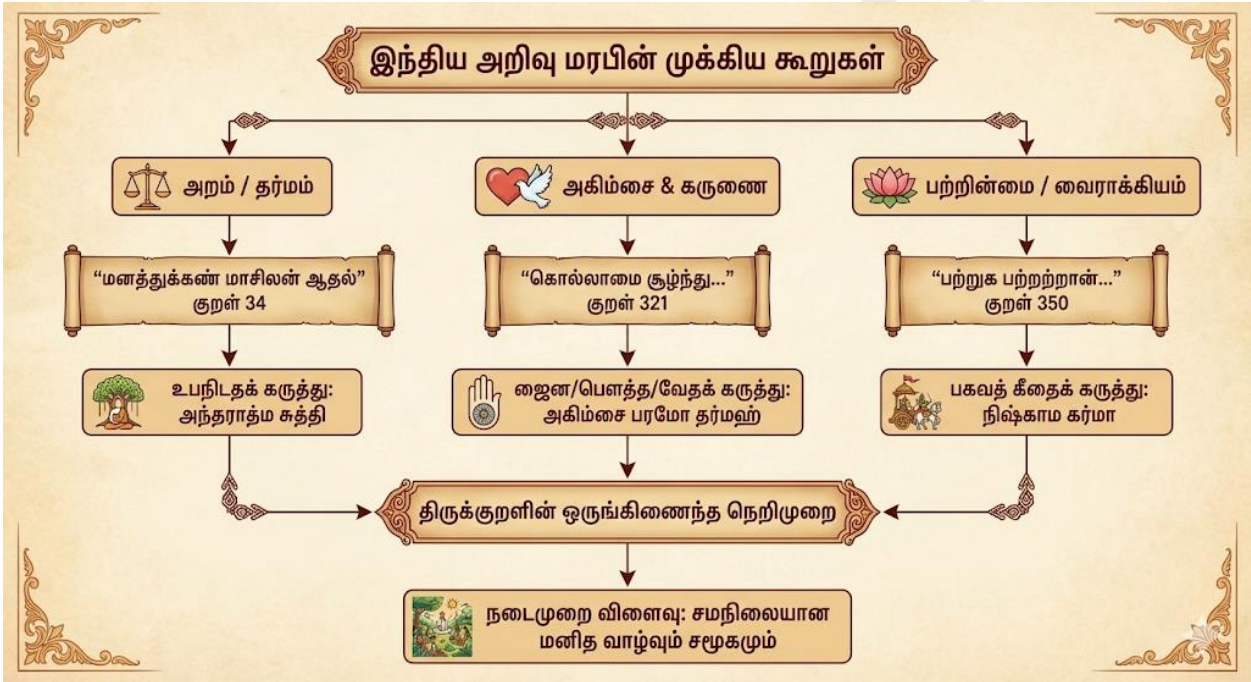

Fig3: திருக்குறளில் இந்திய அறிவு மரபின் கருத்துரு வரைபடம்

இப்படம் இந்திய அறிவு மரபின் கூறுகளான அறம், அகிம்சை மற்றும் பற்றின்மையை திருக்குறள், கீதை மற்றும் உபநிடத சிந்தனைகளுடன் இணைத்துக் காட்டுகிறது.

திருக்குறளின் இந்த ஒருங்கிணைந்த நெறிமுறை மூலம், சமநிலையான மனித வாழ்வும் சிறந்த சமூகமும் உருவாவதை வரைபடம் விளக்குகிறது.

4. திருக்குறளில் உலகளாவிய மனித மதிப்புகள்

திருக்குறள் தன்னுடைய காலத்தையும், கலாச்சார சூழலையும் கடந்து, மனித குலம் முழுவதற்கும் பொதுவான அடிப்படை ஒழுக்கங்களை (Fundamental Human Ethics) உறுதியாக வலியுறுத்துகிறது.

இந்த மதிப்பீடுகள் குறிப்பிட்ட இந்திய சூழலைத் தாண்டி, உலகளாவிய மனித உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளின் (Universal Human Rights and Duties) தத்துவத்துடன் ஒன்றிணைகின்றன.

4.1 சமத்துவம் மற்றும் மனித கௌரவம்: பிறப்பின் அரசியலுக்கு மறுப்பு

பிறப்பின்படியான மேன்மை-தாழ்மை கோட்பாட்டை திருக்குறள் வன்மையாக நிராகரிக்கிறது. "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" (குறள் 972) என்ற அடிப்படை வாக்கியம், எல்லா மனிதர்களும் சமமான மரியாதை மற்றும் உரிமைகளுக்கு உரியவர்கள் என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறது. இது பண்டைய இந்திய சமூகத்தில் இருந்த சாதி அமைப்பின் (Varna System) நடைமுறையில் ஒரு கருத்தியல் சவாலாக அமைந்தது. இக்குறள், தனிநபரின் செயலும் பண்பும் (Action and Character) தான் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும், தற்செயலான பிறப்பு அல்ல என்ற உலகளாவிய மனித நெறியை வரையறுக்கிறது. இது பின்னாளில் உருவான சமத்துவம் (Equality) என்ற மனித உரிமைக் கொள்கைக்கு ஒரு தத்துவ முன்னோடி ஞானமாக அமைகிறது (இராமச்சந்திரன், 2005).

4.2 உண்மை, நேர்மை மற்றும் நம்பிக்கை: சமூக ஒப்பந்தத்தின் அச்சு

உண்மை (சத்தியம்) என்பது திருக்குறளில் சமூக வாழ்வின் அடித்தளமாக கருதப்படுகிறது. "வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் தீமை இலாத சொல்" (குறள் 291) என்ற வரி, உண்மையானது வெறும் உண்மைப் பேச்சை மட்டும் குறிக்காமல், மற்றவர்களுக்கு எந்தத் தீங்கையும் விளைவிக்காத வகையில் அமையும் நேர்மையான தொடர்பை (Honest Communication without Harm) குறிக்கிறது. இது நம்பிக்கை (Trust) எனும் சமூகத் துணைவையை வளர்க்கும் முதல் கட்டமாகும். பரந்த உலகில், உண்மை மற்றும் நேர்மை (Truth and Integrity) என்பவை, நியாயமான நிர்வாகத்திலிருந்து (Just Governance) சர்வதேச உறவுகள் வரை அனைத்து நாகரிகங்களிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அடிப்படை சமூக ஒழுக்கக் கல்லூரிகளாக (Foundational Social Virtues) உள்ளன.

4.3 சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் கூட்டு நலன்: மனிதநேயத்தின் வெளிப்பாடு

திருக்குறளின் ஒரு மையக்கருத்து, தனி வாழ்வும் சமூக வாழ்வும் பிரிக்க முடியாதவை என்பதாகும். "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்" (குறள் 1033) எனும் குறள் இதைத் தெளிவாக்குகிறது. இது, சமூகத்திற்கு உற்பத்தித் திறன் கொண்ட முறையில் பங்களிப்பவர்களே (Those who contribute productively to society) உண்மையாக வாழ்பவர்கள் என்று கூறுகிறது. இக்கருத்து, உழைப்பின் கௌரவம் (Dignity of Labour) மற்றும் சமூக நலனுக்கான கூட்டுப் பொறுப்பு (Collective Responsibility for Social Welfare) ஆகிய இரண்டு உலகளாவிய மதிப்புகளையும் உள்ளடக்கியது. ஒரு தனிநபர் தன்னலத்தை மட்டும் கருதாமல், தன் திறமையை சமூக முன்னேற்றத்துக்காக (Social Progress) பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற இந்த ஞானம், நவீன பொது நலக் கோட்பாடுகளுக்கும் (Modern Welfare Principles) மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளுக்கும் (Sustainable Development Goals) ஒரு தத்துவ அடித்தளத்தை வழங்குகிறது.

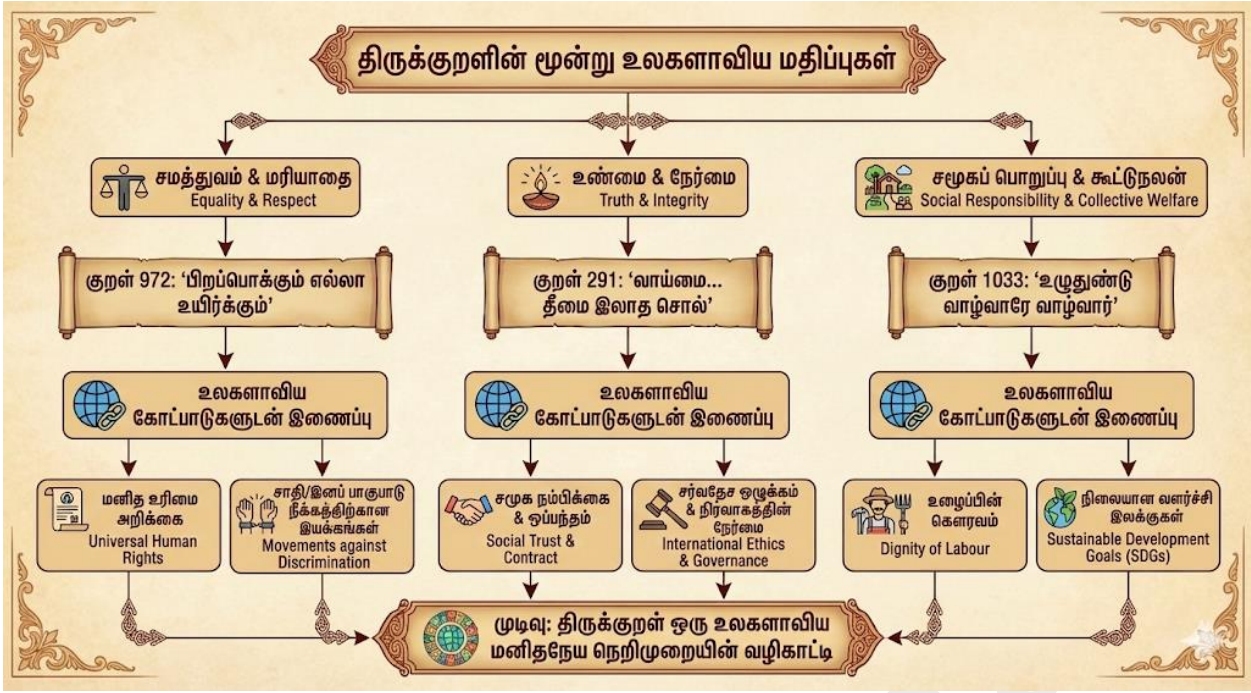

Fig4: திருக்குறளின் உலகளாவிய மதிப்புகள்

இப்படம் திருக்குறளின் மதிப்புகளான சமத்துவம், உண்மை மற்றும் சமூகப் பொறுப்பை, உலகளாவிய மனித உரிமைகள் மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளுடன் ஒப்பிடுகிறது. இதன் மூலம், திருக்குறள் நவீன உலகிற்கான ஒரு சிறந்த மனிதநேய வழிகாட்டி என்பதை வரைபடம் விளக்குகிறது.

5. திருக்குறள்: இந்திய அறிவு மரபிலிருந்து உலக மனிதக் கையேடாக

திருக்குறள் ஒரு தனித்துவமான இடைத்துறைப் படைப்பாகும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பு மற்றும் கலாச்சாரத்தில் இருந்து தோன்றிய ஒரு மரபுசார் நூலாக (Traditional Text) தொடங்குகிறது. ஆனால், அதன் பார்வையும், பொருளும் விரைவில் அந்த எல்லைகளைத் தாண்டி, முழு மனிதகுலத்தின் ஒரு அறநெறிக் களஞ்சியமாக (An Ethical Treasury for All Humanity) உருமாறுகின்றன. இந்த உலகளாவிய ஏற்பே, இதை பன்னாட்டு அளவில் ஆங்கிலம், ஜப்பானியம், ஜெர்மன் உள்ளிட்ட 80 க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கவும், ஐக்கிய நாடுகள் சபை போன்ற அமைப்புகளால் உலகப் பொதுமறையாக (Global Scripture) அங்கீகரிக்கவும் காரணமாகியுள்ளது.

இதன் வெற்றியின் அடர்த்தி, மூன்று அடுக்குகளை ஒருங்கிணைக்கும் திறனில் அமைந்துள்ளது:

1. இந்திய அறிவு மரபின் ஆன்மிக ஆழம்: திருக்குறள் வேதாந்தம், சாங்கியம், யோகம் போன்ற இந்திய தத்துவ மரபுகளின் சாராம்சத்தை (Essence) பிடித்துக் கொள்கிறது. தர்மம், கர்மா, மோட்சம், மனச் சுத்தி போன்ற கருத்துக்கள் இதன் அடித்தளத்தில் இயங்குகின்றன. இருப்பினும், இவை சிக்கலான தத்துவ விவாதங்களாக (Complex Philosophical Discourses) அல்ல, அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் எளிய, செயல்முறை வாழ்வியல் கோட்பாடுகளாக (Simple, Practical Life Principles) மாற்றப்படுகின்றன.

2. சமூக ஒழுக்கத்தின் நடைமுறை வழிகாட்டுதல்: இந்நூலின் பலம், அதன் பொருட்பாலில் (Book of Wealth and Statecraft) மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. இது ஆட்சி, பொருளாதாரம், நட்பு, குடும்பம், வாணிபம் போன்ற மண்ணோடு இணைந்த வாழ்க்கைக் களங்களுக்கு (Earthly Domains of Life) குறிப்பிட்ட, சிந்திக்கத் தூண்டும் வழிகாட்டுகள் வழங்குகிறது. "குறளெனப்படுவது..." எனும் சொல்லமைப்பே, சிக்கலான வாழ்க்கை நெறிகளை குறுகிய, நினைவில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய விதிகளாக (Concise, Memorable Aphorisms) மாற்றியமைக்கும் இதன் நுட்பத்தை விளக்குகிறது.
3. உலக மனித மதிப்புகளின் பொது மொழி: திருக்குறள் கடைசியாக, இந்த ஆன்மிக மற்றும் நடைமுறை அடுக்குகளை மனிதநேயத்தின் (Humanism) பொதுப் புணையில் இணைக்கிறது. சமத்துவம், நேர்மை, கருணை, உழைப்பின் மரியாதை, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு (எ.கா., "நெடுங்கடலும் தண்ணீரே") ஆகியவை இதன் மையக் கருத்துக்கள். இவை எந்த மதம் அல்லது இனத்திற்கும் சொந்தமானவை அல்ல; இவை உலகளாவிய மனித இதயத்தின் (Universal Human Heart) மொழியாகும். எனவே, ஒரு ஜெர்மனியருக்கோ அல்லது ஜப்பானியருக்கோ இதன் கருத்துக்கள் தங்கள் சொந்த கன்பூசியஸ் மொழிகள் அல்லது ஸ்டோயிக் தத்துவங்களுடன் பேசுவதாக உணரப்படுகின்றன (இளமுருகன், 2010).

எனவே, திருக்குறள் ஒரு கலாச்சாரப் பாலமாக (Cultural Bridge) செயல்படுகிறது. இது ஒரு பக்கம் இந்திய அறிவு மரபின் ஆழத்தில் வேருன்றியுள்ளது. மறுபக்கம், அது உலகின் எந்த மூலையில் வாழ்வவனுக்கும் பொருந்தக்கூடிய மனித நேயம் மிக்க வாழ்க்கை நெறிமுறையை (Humane Life Ethic) வழங்குகிறது. இந்த இருமைத்தன்மைதான், அதை ஒரு காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட உலக நூலாக நிலைநிறுத்துகிறது.

Fig5: திருக்குறளின் உலகளாவிய பயணம்

- **இடதுபுறம் (இந்திய அறிவு மரபின் வேர்கள்):** ஒரு முனையில் இந்திய தத்துவ மரபை (வேதாந்தம், யோகம்) குறிக்கும் வகையில் ஒரு ஞானி (திருவள்ளுவர்) ஆலமரத்தின் அடியில் அமர்ந்து ஓலைச்சுவடியில் எழுதுவது போலவும், அதுவே நூலின் ஆன்மிக அடித்தளம் என்பதையும் காட்டுகிறது.
- **மையம் (நடைமுறை வழிகாட்டுதல்):** அந்த ஓலைச்சுவடிகள் ஒரு பொன்னிறப் பாலமாக மாறி, "பொருட்பால்" மற்றும் "அறத்துப்பால்" கருத்துக்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன. இது சமூக மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பை உறுதியாக இணைக்கிறது.
- **வலதுபுறம் (உலகளாவிய ஏற்பு):** மறுமுனையில், அப்பாலம் நவீன உலகை அடைகிறது. அங்கு ஜப்பானியர், ஐரோப்பியர் மற்றும் பல இன மக்கள் நூலைக் கையில் ஏந்தியுள்ளனர். இது 80-க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதையும், ஐநா சபை போன்ற அமைப்புகளால் ஏற்கப்பட்டதையும் குறிக்கிறது.

இப்படம் திருக்குறள் எவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரத்தில் தொடங்கி, எல்லைகளைக் கடந்து உலகப் பொதுமறையாக மாறியது என்பதை விளக்குகிறது.

6.முடிவுரை

திருக்குறள் என்பது ஒரு தனித்துவமான இலக்கியப் படைப்பு மட்டுமன்றி, மனித நேயத்தின் ஒரு நித்தியமான தத்துவக் களஞ்சியமாகும் (A Perennial Philosophical Treasury of Humanism). இது இந்திய அறிவு மரபின் அகழ்வாராய்ச்சி செய்யப்பட்ட ஞானத்தை (Excavated Wisdom) தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது; அதே நேரத்தில், அந்த ஞானத்தை உலகளாவிய மனித மதிப்புகளின் (Universal Human Values) ஒரு பொது மொழியாக மாற்றுகிறது. அறம், கருணை, அகிம்சை, சமத்துவம், உண்மை, சமூகப் பொறுப்பு என்ற அடிப்படைகள் காலம், இடம், கலாச்சாரம் எனும் அனைத்து எல்லைகளையும் கடந்து, மனிதகுலம் முழுவதற்கும் பொதுவான ஒரு நீதிநெறி மற்றும் ஒழுக்க அடிப்படையை (A Foundation of Justice and Ethics) வழங்குகின்றன.

சமகால உலகானது ஒழுக்கச் சீர்குலைவு, மதிப்புகளின் தேய்மானம், சமூக ஒற்றுமையின் சிதைவு போன்ற ஆழமான சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ள நிலையில், திருக்குறள் வழங்கும் வழிகாட்டுதல்கள் ஒரு நிலையான மீட்பு வரைபடமாக (A Sustainable Roadmap for Redemption) விளங்குகின்றன. இதன் கோட்பாடுகள் வெறும் கருத்தியல் சிந்தனைகள் அல்ல; தனிநபர் வாழ்விலிருந்து உலக ஆளுகை வரை பரவியுள்ள நடைமுறை மாற்றத்திற்கான கருவிகளாக (Tools for Practical Transformation) அமைகின்றன. உண்மையில், திருக்குறள் ஒரு "மனித நேயத்திற்கான அறநெறி" (An Ethic for Humanism) என வரையறுக்கப்படலாம்.

ஆகவே, திருக்குறளை ஒரு தமிழ் அல்லது இந்திய இலக்கிய நூல் எனும் குறுகிய வரையறைக்குள் அடக்கிவிட முடியாது. மாறாக, அது இந்திய அறிவு மரபின் உயிர்த்துடிப்பை, உலகின் எந்த மூலையிலும் வாழும் மனிதனின் ஒழுக்க வாழ்வியலுடன் இணைக்கும் ஒரு சர்வதேச இலக்கியப்

பாலமாக (An International Literary Bridge) நிலைநிற்கிறது. இதுவே திருவள்ளுவரின் சமகாலத்தன்மை மற்றும் உலகளாவிய முக்கியத்துவம் ஆகும். திருக்குறளைப் புரிந்துகொள்வது மற்றும் பின்பற்றுவது என்பது ஒரு பழம்பெரும் மரபைக் கற்கும்து மட்டுமல்ல; ஒரு நியாயமான, அமைதியான மற்றும் மனிதநேயம் மிக்க உலகைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான (To Build a Just, Peaceful, and Humane World) நித்தியமான அறநெறிக் குறியைத் தேடும் செயலாகும்.

7. References

1. சுப்பிரமணியன், சி. (2000). *திருக்குறளும் இந்திய தத்துவமும்*. சென்னை: இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் நூற்றாண்டு நிதி.
2. பிரபாகரன், கே.எம். (2015). *திருக்குறளின் உலகளாவிய அறவியல்*. சர்வதேச தமிழாய்வு இதழ், 8(2), 34-49.
3. தாசன், ரா. (2009). *இந்திய தத்துவத்தில் தர்மத்தின் கருத்து*. நியூ டெல்லி: மோதிலால் பனார்சிதாஸ்.
4. சர்மா, ஈ. (2012). *இந்திய அறிவு மரபுகள்: ஒரு அறிமுகம்*. வாரணாசி: விஷ்வ வித்யாலய பப்ளிஷர்ஸ்.
5. ராதாகிருட்டிணன், எஸ். (1992). *இந்திய தத்துவம்*. மதராஸ்: ஐ.எம்.எச். பிரஸ். (பக். 78-82).
6. திருவள்ளுவர். (மறுபதிப்பு 2015). *திருக்குறள்*. சென்னை: தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகம்.
7. இராமச்சந்திரன், ஏ. (2005). *திருக்குறளும் சமத்துவத் தத்துவமும்*. சென்னை: இலக்கியச் சிந்தனைப் பதிப்பகம்.
8. திருவள்ளுவர். (மறுபதிப்பு 2015). *திருக்குறள்*. சென்னை: தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகம்.
9. இளமுருகன், கு. (2010). *திருக்குறளின் உலகளாவிய ஏற்பு: ஒரு ஆய்வு*. சர்வதேச தமிழாய்விதழ், 6(1), 22-38.
10. சுப்பிரமணியன், வி. (2007). *திருக்குறள்: ஒரு உலக நூல்*. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

References

1. **Subramanian, C. (2000).** *Thirukkural and Indian Philosophy*. Chennai: Indian University Tamil Teachers' Centenary Fund.
2. **Prabhakaran, K.M. (2015).** Universal Ethics of Thirukkural. *International Journal of Tamil Studies*, 8(2), 34-49.
3. **Dhasan, R. (2009).** *The Concept of Dharma in Indian Philosophy*. New Delhi: Motilal Banarsidass.
4. **Sharma, E. (2012).** *Indian Knowledge Traditions: An Introduction*. Varanasi: Vishwavidyalaya Publishers.
5. **Radhakrishnan, S. (1992).** *Indian Philosophy*. Madras: I.M.H. Press. (pp. 78-82).
6. **Thiruvalluvar. (Reprint 2015).** *Thirukkural*. Chennai: Tamil Virtual Academy.
7. **Ramachandran, A. (2005).** *Thirukkural and the Philosophy of Equality*. Chennai: Ilakkiya Chinthani Pathippagam.
8. **Thiruvalluvar. (Reprint 2015).** *Thirukkural*. Chennai: Tamil Virtual Academy.
9. **Ilamurugan, K. (2010).** Global Acceptance of Thirukkural: A Study. *International Journal of Tamil Research*, 6(1), 22-38.
10. **Subramanian, V. (2007).** *Thirukkural: A Universal Book*. Chennai: Manivasagar Pathippagam.